

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 382

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 12 mai 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 100 din 25 februarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală	2-4
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
66.	— Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2020 pentru stabilirea, pe perioada stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020, a condițiilor de comercializare a benzinei și motorinei în contextul crizei economice generate de pandemia SARS-CoV-2	5-6
67.	— Ordonanță de urgență privind modificarea unor acte normative și prelungirea unor termene	6-7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 100**

din 25 februarie 2020

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 438 alin. (1)
din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 438 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ionela Maria Matei în Dosarul nr. 2.423/112/2012 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 167D/2018.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, domnul avocat Nicolae Alexandru Ștefan, din cadrul Baroului Cluj, cu împuternicire avocațială depusă la dosar.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului prezent care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând susținerile cuprinse în notele scrise aflate la dosar.

4. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens reține că normele procesual penale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici identice. Reține de asemenea că art. 438 din Codul de procedură penală nu reglementează cazuri de casare cu privire la latura civilă a procesului penal, întrucât recursul în casație este o cale de atac extraordinară ce privește doar erorile de drept, legiuitorul având competența constituțională, în temeiul art. 126 și art. 129 din Legea fundamentală, să reglementeze în acest mod această cale de atac. Susține, totodată, că nu se aduce atingere dispozițiilor art. 16 din Constituție, iar dispozițiile art. 21 din Legea fundamentală nu sunt incidente în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea nr. 446/RC din 15 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.423/112/2012, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 438 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Ionela Maria Matei în soluționarea recursului în casație declarat de inculpată, autoarea a excepției, împotriva Deciziei penale nr. 885/A din 26 mai 2017, pronunțată de Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată că art. 436 din Codul de procedură penală indică faptul că atât procurorul, cât și inculpatul pot formula recurs în casație cu privire la latura civilă. Același text de

lege dă calitate procesuală activă în recursul în casație și părții civile sau părții responsabile civilmente, făcând mențiunea expresă a faptului că recursul acestora poate viza și latura civilă a cauzei. Concluzionează că legea permite contestarea modului de soluționare a laturii civile pe calea recursului în casație. Cu toate acestea, în cuprinsul art. 438 din Codul de procedură penală nu se regăsește niciun motiv care ar putea fi legat de latura civilă a cauzei penale. În consecință, susține că se aduce atingere principiului constituțional al respectării legii, afectat de omisiunea legislativă invocată. Totodată, susține că se aduce atingere și principiului egalității în drepturi, consacrat constituțional, în condițiile în care, odată ce partea civilă a înțeles să alăture acțiunea civilă acțiunii penale, aceasta beneficiază de arme procedurale limitate raportat la un proces civil separat unde toate părțile aceluși proces ar fi avut drept la recurs. De asemenea apreciază că se acordă mai multe pârghii procedurale pentru soluționarea laturii penale față de latura civilă, care, deși este subsidiară celei dintâi, este alăturată acesteia și ar trebui să beneficieze de toate regulile care guvernează procesul penal. În acest sens susține că, dacă aplicarea unei pedepse în afara limitelor legale este un motiv de recurs în casație, nu există nicio justificare pentru ca pronunțarea unei soluții *ultra petita* cu privire la latura civilă a procesului penal să nu constituie motiv de recurs în casație. Apreciază că, în cauză, s-a pronunțat o hotărâre în mod vădit cu aplicarea greșită a legii.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală** opinează că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, în condițiile în care prevederile art. 436 alin. (1) lit. b) și c) din Codul de procedură penală recunosc capacitatea procurorului, inculpatului, părții civile și părții responsabile civilmente de a exercita calea extraordinară de atac a recursului în casație cu privire la latura civilă. Observă că, prin raportarea acestor din urmă dispoziții procedurale la prevederile art. 438 din Codul de procedură penală, se restrânge capacitatea părților privind calea extraordinară de atac a recursului în casație cu privire la latura civilă, prin neprevăderea expresă a unui caz în care se poate face recurs în casație cu privire la acest aspect. În opinia instanței supreme, prin modificarea legislativă realizată prin Legea nr. 255/2013, prin care au fost eliminate nouă cazuri în care se putea face recurs în casație, s-au golit de conținut dispozițiile privitoare la posibilitatea formulării recursului în casație în ceea ce privește latura civilă. Apreciază că restrângerea sferei cazurilor de declarare a recursului în casație cu privire la latura civilă determină încălcarea dreptului de acces la justiție, consacrat de art. 21 din Constituție și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Avocatul Poporului** menționează că dispozițiile art. 438 din Codul de procedură penală au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, punctul său de vedere fiind reținut în Decizia Curții nr. 490 din 30 iunie 2016. Astfel, a apreciat că

restrângerea de către legiuitor a titularilor dreptului de a formula cerere de recurs în casație la cei prevăzuți la art. 436 alin. (1) din Codul de procedură penală și a hotărârilor ce pot fi supuse casării la cele prevăzute la art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală este justificată de finalitatea instituției analizate, aceea de verificare a conformității hotărârilor atacate cu regulile de drept aplicabile, și de natura acesteia, cea de cale extraordinară de atac. A reținut că finalitatea recursului în casație este aceea de a înlătura erorile de drept comise de curțile de apel, ca instanțe de apel, prin raportare la cazuri de casare expres și limitativ prevăzute de lege. În plus, necesitatea îndreptării hotărârilor penale definitive contrare legii trebuie conciliată cu autoritatea de lucru judecat a acestor hotărâri și cu nevoia de a asigura stabilitatea raporturilor juridice formate pe baza lor. În ceea ce privește restrângerea dreptului persoanei vătămate la dublul grad de jurisdicție, s-a făcut referire la Decizia Curții Constituționale nr. 424 din 9 iunie 2015, prin care s-a reținut că, prin reducerea numărului motivelor de recurs în casație, legiuitorul a urmărit atât degrevarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, cât și asigurarea specificului acestei căi extraordinare de atac. În plus, textele legale criticate constituie reguli de procedură a căror stabilire se poate face numai prin lege, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 438 din Codul de procedură penală. Față de motivele de neconstituționalitate dezvoltate în notele scrise ale autoarei, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală, pct. 1 fiind modificat, iar pct. 2—6, 9, 10, 13 și 14 abrogate prin prevederile pct. 266 și, respectiv, ale pct. 267 din art. 102 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins: „(1) *Hotărârile sunt supuse casării în următoarele cazuri: 1. în cursul judecării nu au fost respectate dispozițiile privind competența după materie sau după calitatea persoanei, atunci când judecata a fost efectuată de o instanță inferioară celei legal competente; 2—6. abrogate; 7. inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală; 8. în mod greșit s-a dispus încetarea procesului penal; 9—10. abrogate; 11. nu s-a constatat grațierea sau în mod greșit s-a constatat că pedeapsa aplicată inculpatului a fost grațiată; 12. s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege; 13—14. abrogate.*”

13. În susținerea neconstituționalității normelor penale criticate, autorul excepției invocă încălcarea atât a prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității, ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că aceasta a fost ridicată de Ionela Maria Matei în soluționarea recursului în casație declarat de inculpată, autoare

a excepției, împotriva Deciziei penale nr. 885/A din 26 mai 2017, pronunțată de Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori. În cauză, prin Sentința penală nr. 174/F din 10 decembrie 2015 a Tribunalului Bistrița Năsăud, pronunțată în Dosarul nr. 2.423/112/2012, inculpata, autoarea a excepției, a fost condamnată pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la infracțiunea de înșelăciune, complicitate la infracțiunea de fals material în înscrisuri sub semnătură privată, iar prin Decizia penală nr. 885/A din 26 mai 2017, pronunțată de Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat, printre alții, de autoarea excepției împotriva sentinței penale precitate. Împotriva deciziei menționate autoarea excepției a formulat recurs în casație, iar prin cererea de recurs în casație a solicitat admiterea recursului, casarea în parte a deciziei recurate și să se înlătore greșita aplicare a legii în sensul înlăturării obligației recurente la plata prejudiciului către Unicredit Bank. S-a arătat că, prin obligarea inculpatei, autoarea a excepției de neconstituționalitate, la plata prejudiciului către Unicredit Bank, fără ca această unitate bancară să se fi constituit parte civilă împotriva inculpatei, instanța și-a depășit puterile, subrogându-se în dreptul părții civile de a alege împotriva cui își formulează pretențiile, admitând o cerere care nu s-a formulat, astfel încât hotărârea cu privire la partea civilă este nelegală.

15. Cu privire la aspectele invocate de autoare în formularea recursului, Curtea reține că înșelăciunea, ca faptă penală săvârșită contra patrimoniului, este incriminată în art. 244 din Codul penal, forma tipică a înșelăciunii subzistând numai dacă s-a pricinuit o pagubă. În speță, inculpata, autoarea a excepției, a fost trimisă în judecată, printre altele, și pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, stabilirea întinderii prejudiciului produs prin fapta reținută în sarcina sa constituind un element ce ține de latura penală a cauzei cu consecințe referitor la vinovăția inculpatei, dar și pe planul tragerii la răspundere penală, în procesul individualizării pedepsei. Astfel, Curtea reține că prejudiciul este un element constitutiv al infracțiunii de înșelăciune, dar și un criteriu de individualizare judiciară a pedepsei, durata pedepsei fiind influențată și de valoarea prejudiciului, alături de celelalte criterii prevăzute de art. 74 din Codul penal. Totodată, Curtea reține că, în ipoteza infracțiunilor de rezultat, instanța de judecată stabilește cu certitudine prejudiciul la momentul soluționării laturii penale a cauzei, nefiind admisibilă soluționarea distinctă a urmării imediate, așadar, a rezultatului faptei, de vreme ce însăși existența infracțiunii depinde de producerea și întinderea prejudiciului.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea reține că, prin Decizia nr. 215 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 21 iunie 2019, au fost examinate critici identice celor formulate în prezenta cauză, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală fiind respinsă ca neîntemeiată.

17. În motivarea soluției de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, Curtea a reținut, în paragrafele 12—24 ale deciziei precitate, că — spre deosebire de situația analizată prin Decizia nr. 783 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 15 iunie 2009, care a vizat recursul drept cale ordinară de atac —, potrivit noului Cod de procedură penală, recursul a devenit o cale extraordinară de atac, denumită recurs în casație, ce are ca scop controlul legalității hotărârilor judecătorești definitive, soluționarea recursului în casație fiind dată în competența exclusivă a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Codul de procedură penală a revenit astfel la sistemul clasic al dublului grad de jurisdicție, constând în fond și apel, ceea ce înseamnă că în recurs nu se rejudecă fondul cauzei, ci se apreciază dacă hotărârea dată corespunde sau nu legii. Potrivit dispozițiilor art. 436 alin. (1) din Codul de procedură penală, titularii dreptului de a promova calea extraordinară de atac a recursului în casație

sunt: procurorul, în ceea ce privește latura penală și latura civilă; inculpatul, în ceea ce privește latura penală și latura civilă, împotriva hotărârilor prin care s-a dispus condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei sau amânarea aplicării pedepsei ori încetarea procesului penal, precum și partea civilă și partea responsabilă civilmente, în ceea ce privește latura civilă, iar referitor la latura penală, în măsura în care soluția din această latură a influențat soluția în latura civilă.

18. Curtea a reținut, totodată, că, potrivit dispozițiilor art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală, motivele de recurs în casație sunt limitate. De asemenea, conform prevederilor art. 438 alin. (2) din Codul de procedură penală, situațiile prevăzute la alin. (1) pot constitui temei al casării hotărârii doar dacă nu au fost invocate pe calea apelului sau în cursul judecării apelului ori dacă, deși au fost invocate, au fost respinse sau instanța a omis să se pronunțe asupra lor. Prin urmare, toate celelalte motive de netemeinicie sau nelegalitate a unei hotărâri judecătorești pot fi invocate doar prin intermediul apelului sau al contestației.

19. Motivele de recurs în casație prevăzute de dispozițiile art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală vizează: nerespectarea dispozițiilor privind competența după materie sau după calitatea persoanei, atunci când judecata a fost efectuată de o instanță inferioară celei legal competente; condamnarea inculpatului pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală; încetarea în mod greșit a procesului penal; lipsa constatării sau constatarea greșită a grațierii pedepsei aplicate inculpatului și aplicarea de pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege.

20. Raportând prevederile art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală la scopul recursului în casație, Curtea a statuat că restrângerea de către legiuitor a sferei cazurilor în care se poate face recurs în casație la cele prevăzute de textul de lege criticat este justificată de finalitatea instituției analizate — aceea de verificare a conformității hotărârilor atacate cu regulile de drept aplicabile—și de natura acesteia, de cale extraordinară de atac. Curtea a reținut că, așa cum reiese și din expunerea de motive a Legii nr. 255/2013, prin reducerea numărului motivelor de recurs în casație—prevăzute de dispozițiile art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală — legiuitorul a urmărit, pe de o parte, degrevarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar, pe de altă parte, asigurarea specificului căii extraordinare de atac a recursului în casație, astfel că mai multe dintre motivele de recurs din reglementarea anterioară au fost introduse de legea nouă drept cazuri de contestație în anulare, potrivit naturii acestei căi de atac (considerente ce se regăsesc și în Decizia nr. 424 din 9 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 21 august

2015, paragraful 15, Decizia nr. 699 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 3 mai 2017, paragraful 23, Decizia nr. 743 din 13 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 13 aprilie 2017, paragrafele 27 și 28, Decizia nr. 490 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 20 octombrie 2016, paragrafele 23 și 24, și Decizia nr. 517 din 6 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 879 din 8 noiembrie 2017, paragraful 22).

21. Curtea a constatat, de asemenea, că unele dintre motivele de casare reglementate de textul de lege criticat în prezenta cauză pot fi invocate atât cu privire la soluționarea laturii penale, cât și cu privire la soluționarea laturii civile a cauzei, astfel că nu poate fi reținută critica autoarei excepției, potrivit căreia dispozițiile art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală creează discriminare—sub aspectul posibilității invocării cazurilor de casare cu privire la soluționarea laturii civile a cauzei—între partea civilă și partea responsabilă civilmente, pe de o parte, și procuror și inculpat, pe de altă parte. Astfel, Curtea a reținut că din cele cinci cazuri de casare prevăzute de dispozițiile art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală, în limitele cărora instanța de recurs în casație poate examina cauza, primul—necompetența instanței — se referă la încălcarea normelor de procedură, iar celelalte vizează încălcarea legii penale și, contrar susținerilor autoarei excepției, unele dintre acestea pot avea implicații și în soluționarea acțiunii civile (așa cum a statuat deja Curtea în Decizia nr. 540 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 24 octombrie 2016, paragraful 17, Decizia nr. 699 din 29 noiembrie 2016, citată anterior, paragraful 17, și Decizia nr. 651 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1000 din 18 decembrie 2017, paragraful 22). Sub acest aspect, Curtea a subliniat că motivele de casare care au incidență cu privire la soluționarea laturii civile a procesului penal sunt cele prevăzute de dispozițiile art. 438 alin. (1) pct. 7, 8 și 11 din Codul de procedură penală, cazul de la pct. 12 al articolului menționat vizând exclusiv latura penală a cauzei.

22. Pentru argumentele mai sus arătate, Curtea a constatat că dispozițiile art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală nu încalcă principiile fundamentale privind egalitatea în fața legii, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, egalitatea justiției și folosirea căilor de atac, principii consacrate de prevederile art. 16 alin. (1), ale art. 21 alin. (1)—(3), art. 124 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ionela Maria Matei în Dosarul nr. 2.423/112/2012 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și constată că dispozițiile art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 februarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind modificarea și completarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2020 pentru stabilirea, pe perioada stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020, a condițiilor de comercializare a benzinei și motorinei în contextul crizei economice generate de pandemia SARS-CoV-2

Având în vedere instituirea stării de urgență prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, prelungită prin Decretul nr. 240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României, ținând cont de evoluția situației epidemiologice internaționale determinată de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, precum și declararea „Pandemiei” de către Organizația Mondială a Sănătății la data de 11 martie 2020, în contextul actual al răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2 care a impus luarea unor măsuri de reducere a exporturilor cu consecința afectării condițiilor de introducere pe piață a benzinei și motorinei, luând în considerare obligativitatea asigurării funcționalității serviciilor publice, precum și a continuității în aprovizionare, respectiv extracție, producție, procesare, transport, distribuție, furnizare, ținând cont de riscul de blocaj al sectorului petrolier, cauzat de reducerea consumului de carburanți în contextul măsurilor adoptate ulterior instituirii stării de urgență declarate prin Decretul nr. 195/2020, prelungită prin Decretul nr. 240/2020, ținând cont că piața românească de produse petroliere a înregistrat o scădere a consumului de aproximativ 50%, în condițiile în care activitatea din sectorul extracției și prelucrării țițeiului a rămas relativ constantă, capacitățile de stocare fiind ocupate cu produse petroliere în proporție de peste 80%, iar gradul de utilizare al rafinăriilor a fost redus, având în vedere riscul ca, pe fondul blocajului industriei petroliere, să apară dificultăți în acoperirea cererii interne de carburanți, pe termen mediu, în scopul limitării efectelor negative ale pandemiei de SARS-CoV-2 asupra economiei naționale, în considerarea faptului că elementele de mai sus se constituie într-o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, în temeiul art. 115 alin (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Articolul 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2020 pentru stabilirea, pe perioada stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020, a condițiilor de comercializare a benzinei și motorinei în contextul crizei economice generate de pandemia SARS-CoV-2, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 14 aprilie 2020, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Comercializarea benzinei și/sau motorinei fără conținut de biocarburanți este permisă în condițiile prevăzute la alin. (1) dacă:

a) achiziția nu se poate realiza din lipsa acestora de pe piață;

b) furnizorii care dețin capacități de rafinare au un grad de ocupare a capacităților de stocare cu benzină în proporție de peste 90%.

(3) Notificarea prevăzută la alin. (1) se realizează în termen de maximum 5 zile de la data constatării imposibilității respectării conținutului de biocarburanți stabilit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2018, aprobată cu modificări prin Legea nr. 311/2018.”

2. După alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) Pentru situația prevăzută la alin. (2) lit. a), notificarea este însoțită de următoarele documente justificative:

a) declarația pe propria răspundere cu privire la faptul că aprovizionarea cu biocarburanți pentru carburanți auto de la

furnizorii din Uniunea Europeană se desfășoară cu întârziere ca urmare a măsurilor luate la nivel european/național, în scopul diminuării efectelor coronavirusului SARS-CoV-2, pentru transporturile auto;

b) confirmarea partenerului/partenerilor cu care se află în relații comerciale că, din cauza efectelor coronavirusului SARS-CoV-2, întâmpină dificultăți în livrarea cantităților de biocarburanți-biodiesel și bioetanol, conform contractelor încheiate;

c) dovadă de la producătorii interni că nu dispun de surse suplimentare de biocarburanți pentru carburanți auto, întrucât întreaga cantitate din producție este contractată.

(5) Pentru situația prevăzută la alin. (2) lit. b), notificarea este însoțită de următoarele documente justificative:

a) declarația pe propria răspundere cu privire la gradul de ocupare a capacităților de stocare cu benzină, în proporție de peste 90%;

b) înscrisuri care dovedesc gradul de umplere a capacităților de stocare cu benzină și deținerea capacităților de rafinare.”

Art. II. — Ordinul ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri nr. 890/2020 pentru aprobarea Procedurii de comercializare a benzinei și motorinei pe perioada stării de urgență pe teritoriul României, instituite prin Decretul nr. 195/2020, în contextul crizei economice generate de

pandemia SARS-CoV-2 se modifică și se completează în mod corespunzător, în termen de maximum 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Autoritatea competentă va informa Comisia Europeană, în termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cu privire la măsurile prevăzute în actul normativ.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri,

Virgil-Daniel Popescu

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Costel Alexe

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,

Lucian Nicolae Bode

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Florian-Emil Dumitru,

secretar de stat

Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aurescu

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu

București, 7 mai 2020.
Nr. 66.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ **privind modificarea unor acte normative și prelungirea unor termene**

În temeiul prevederilor Decretului nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, precum și ale Decretului nr. 240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României, potrivit căruia Președintele României a prelungit cu 30 de zile starea de urgență și prin care se mențin măsurile dispuse prin actele emise pentru punerea în executare a Decretului nr. 195/2020,

ținând cont de evoluția situației epidemiologice internaționale determinată de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2 la nivel mondial și declararea „Pandemiei” de către Organizația Mondială a Sănătății la data de 11 martie 2020,

luând în considerare necesitatea luării unor măsuri urgente, cu caracter excepțional, în domeniul social și economic, pentru diminuarea efectelor negative asupra economiei cauzate de măsurile adoptate pentru limitarea infectării cu coronavirusul SARS-CoV-2 în rândul populației,

ținând cont de evoluția situației epidemiologice la nivel național, evoluție ce reclamă acțiuni concrete în sensul diminuării efectelor negative determinate de limitarea sau întreruperea activităților socioeconomice, de riscul blocării activității întreprinderilor mici și mijlocii pe perioada în care se manifestă efectele pandemiei de coronavirus SARS-CoV-2, de riscul pierderii locurilor de muncă pentru salariații din domeniile de activitate afectate de epidemie,

ținând cont de faptul că România se confruntă cu o urgență majoră cauzată de pandemia de SARS-CoV-2 și cu lipsă de mijloace pentru prevenirea răspândirii pandemiei și tratarea persoanelor afectate de virus,

având în vedere necesitatea asigurării medicamentelor, echipamentelor de protecție, altor dispozitive sau echipamentelor medicale și materialelor sanitare care pot fi utilizate în prevenirea, limitarea, tratarea și combaterea SARS-CoV-2,

în considerarea faptului că România trebuie să dispună în regim de urgență de materialele necesare tratării persoanelor afectate și a celor care prezintă risc de infectare, precum și persoanelor implicate în activitățile de prevenție și combatere a pandemiei de SARS-CoV-2,

având în vedere necesitatea prelungirii efectelor facilitării procedurilor necesare operatorilor economici de avizare/autorizare în vederea producerii de materiale, componente, echipamente și dispozitive medicale necesare pentru prevenirea și combaterea răspândirii, precum și pentru tratamentul infecției cu virusul SARS-CoV-2, respectiv de biocide pe perioada în care se manifestă efectele pandemiei de coronavirus SARS-CoV-2, astfel încât să se protejeze afacerile și sistemul economic, să se încurajeze solidaritatea mediului de afaceri, loialitatea contractuală și disponibilitatea de adaptare a raporturilor de afaceri la provocările ridicate de această criză sanitară fără precedent în istoria modernă,

În vederea asigurării, în cel mai scurt timp posibil, a necesarului de echipamente de protecție, altor dispozitive sau echipamente medicale și materiale sanitare care pot fi utilizate în prevenirea, limitarea, tratarea și combaterea SARS-CoV-2 și pentru sprijinirea operatorilor economici care produc astfel de bunuri, se propune prelungirea valabilității avizelor/autorizațiilor obținute, pe perioada stării de urgență decretate, în baza art. 10 din Ordonanța militară nr. 4/2020 privind măsuri de prevenire a răspândirii COVID-19, cu modificările ulterioare, în vederea producerii de materiale, componente, echipamente și dispozitive medicale necesare pentru prevenirea și combaterea răspândirii, precum și pentru tratamentul infecției cu virusul SARS-CoV-2, respectiv de biocide, statul fiind obligat să ia măsuri pentru protejarea economiei și a persoanelor în contextul pandemiei.

Având în vedere faptul că toate aceste elemente vizează interesul general public și constituie situație de urgență și extraordinară a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Articolul 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2020 privind unele măsuri fiscale și modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 30 martie 2020, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Prin certificatul pentru situații de urgență, emis potrivit metodologiei aprobate prin ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri, se constată, în baza declarațiilor pe propria răspundere, diminuarea veniturilor sau a încasărilor cu minimum 25% în luna martie sau aprilie 2020 prin raportare la media lunilor ianuarie și februarie 2020 sau întreruperea parțială sau totală a activității ca efect al deciziilor emise de autoritățile publice competente pe perioada stării de urgență decretate.”

Art. II. — La articolul 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2020 privind acordarea unor facilități pentru creditele acordate de instituții de credit și instituții financiare nebancaare anumitor categorii de debitori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 30 martie 2020, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) întrerup activitatea total sau parțial ca efect al deciziilor emise de autoritățile publice competente potrivit legii, pe perioada stării de urgență decretate, și dețin certificatul de

situații de urgență emis de Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri sau dețin certificatul pentru situații de urgență emis de Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, prin care se constată, în baza declarațiilor pe propria răspundere a debitorilor, diminuarea veniturilor sau a încasărilor cu minimum 25% în luna martie sau aprilie 2020 prin raportare la media lunilor ianuarie și februarie 2020 sau întreruperea parțială sau totală a activității ca efect al deciziilor emise de autoritățile publice competente pe perioada stării de urgență decretate;”.

Art. III. — Documentele emise pe perioada stării de urgență, în baza dispozițiilor art. 10 din Ordonanța militară nr. 4/2020 privind măsuri de prevenire a răspândirii COVID-19, cu modificările ulterioare, de către Centrul de Cercetări Științifice Medico-Militare, Centrul de Cercetare Științifică pentru Apărare CBRN și Ecologie, Agenția de Cercetare pentru Tehnică și Tehnologii Militare și Institutul Național de Cercetare Dezvoltare Medico-Militară „Cantacuzino”, la solicitarea operatorilor economici, pentru avizarea/autorizarea materialelor, componentelor, echipamentelor și dispozitivelor medicale necesare pentru prevenirea și combaterea răspândirii, precum și pentru tratamentul infecției cu virusul SARS-CoV-2, respectiv a biocidelor, sunt valabile douăsprezece luni de la data emiterii.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri,

Virgil-Daniel Popescu

p. Ministrul sănătății,

Romică-Andrei Baciu,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu

Ministrul apărării naționale,

Nicolae-Ionel Ciucă

București, 7 mai 2020.

Nr. 67.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

